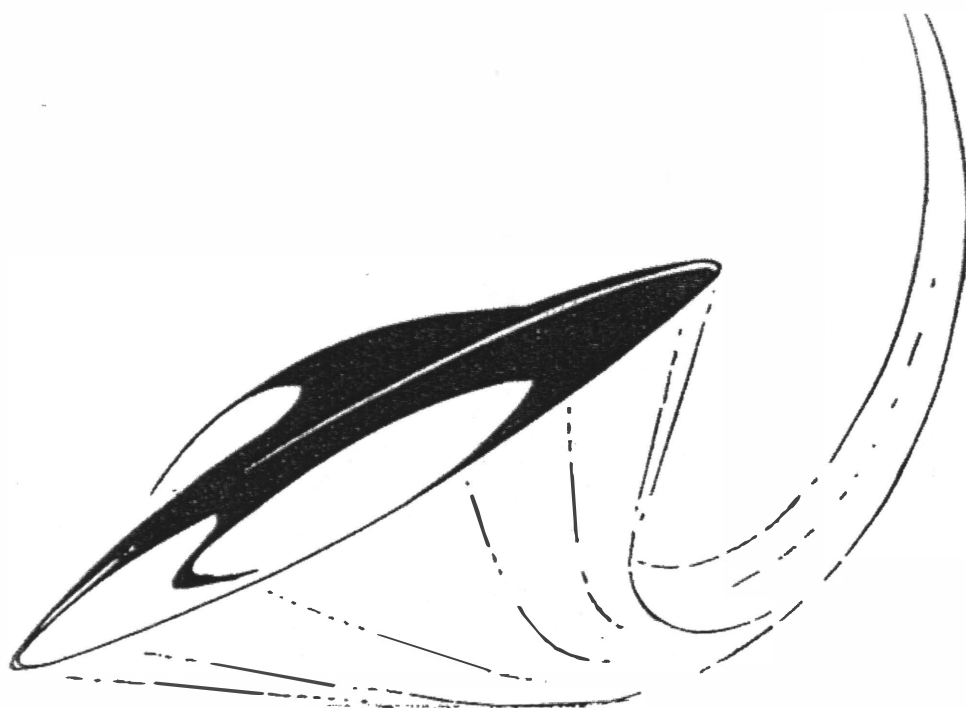

UFO- ALLEHANDA

NR. 2. 2002

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

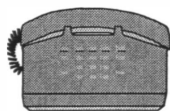
Adress:

Enköping-Sala UFO-förening
C/O Anita Andersson
Widegatan 18
745 36 ENKÖPING

Telefoner:

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65
Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mats.022486771@telia.com

För materialet ansvarar respektive författare.

0224-867 71

Kära Enköping-Sala UFO-förenings medlemmar. I år har det varit sparsamt med UFO-Allehanda. Vad det beror på är svårt att säga i korta ordalag. Dels har det varit mycket inom UFO-Sverige med tidningar, försäljning av böcker och tidskrifter. Det kom ut en ny bok som heter Världens största konspirationer, och den har sålt som bara den. Fick rekvirera nya från förlaget redan efter bara några veckor. Trodde aldrig att det skulle bli sådan efterfrågan. Kan passa på att tala om på en gång att den kostar 139:- att köpa, såvida man inte är medlem i UFO-Sverige, för då kostar den 109:-. Det är en fördel att vara medlem i UFO-Sverige då det ger rabatterade priser på allt vi säljer. Utom på sådant som går ut till alla med rabatterade priser, då är det lika för alla.

Det här blir det andra och sista numret av UFO-Allehanda för i år. Tiden går fort, inte länge sedan vi satt och suckade över den otroligt varma sommaren, nu suckar vi också, då vi längtar efter den igen. Jag brukar skämta och säga att jag hatar två saker här i livet. Det ena är vintern och det andra är för små snapsglas.

Ännu en jul står för dörren, (inte undra på att jag inte kom ut i morse)... nej den var gammal. Vi har alla blivit ett år äldre och tiden går bara fortare och fortare. Undrar vad det kan bero på?

Vår förening har gått som vanligt, loppis, vårfest, höstfest. Vi har också hunnit med ett studiebesök på AFU i Norrköping, där jag vill passa på så här i efterhand att tacka Anders Liljegren för det fina mottagandet. Nu har vi kommit till julfest den 13 december, på självaste Luciadagen. Pricka in den i era kalendrar innan ni glömmer det. Föreningen har också fått en ny fältundersökare i Pernilla Andersson som var med på kursen i Björsjö. Nu står undertecknad, Gunnar Karlsson och Pernilla Andersson till ert förfogande då ni har iakttagit något utöver det vanliga.

Vill sluta med att tillönska alla medlemmar en riktig GOD JUL och GOTT NYTT ÅR.

Mats

Mystiska rör hittade i Kina

Rören skall ha upptäckts vid foten av Mount Baigong i provinsen Qinghai, nordvästra Kina. Enligt en lokal legend skall installationerna en gång ha använts som avskjutningsramp för utomjordiska rymdskepp. Nyheten om de mystiska rören har nu fått myndigheterna att sända en nio man stark expedition till området för att göra en mer grundlig undersökning.

På platsen finns en 60 m hög pyramidliknande bergformation med tre grottor på dess ena sida. En större i mitten och två mindre på var sida, alla med trekantiga öppningar. De två mindre har kollapsat och går inte att nå, men den tredje och största är intakt.

Grottan är sex meter djup, "golvet" befinner sig två meter över den omgivande marken och taket 8 meter. Inuti finns mest sand och sten, dock med ett stort och förbryllande undantag: Det går ett stort järnrör med en diameter av 40 cm från taket och snett ner mot en inre vägg.

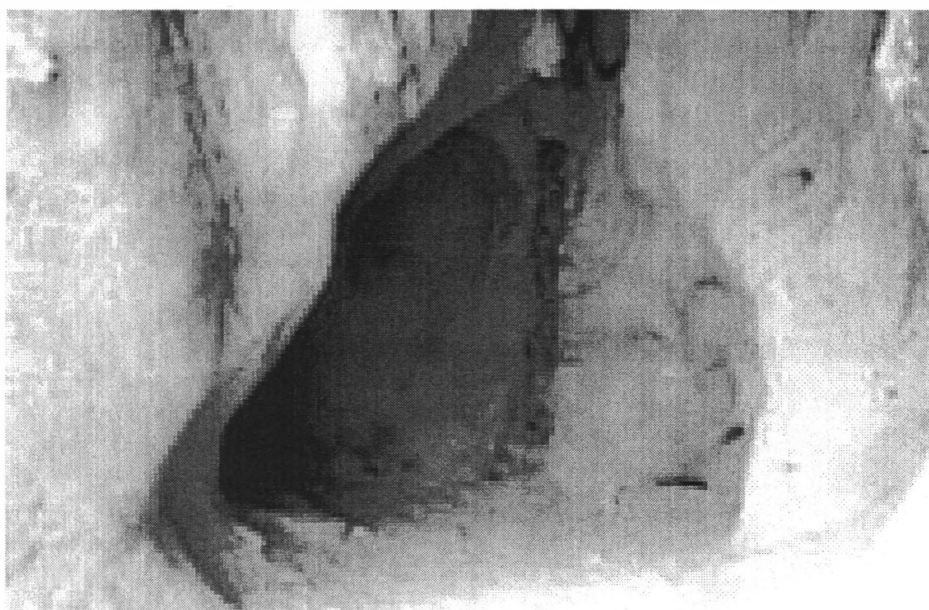
Ett annat liknade rör försvinner ner i golvet. Ovanför grottans öppning mynnar ett dussin rör i varierande storlek, från 10 till 40 cm. 80 meter från grottan ligger en saltvattensjö och ytterligare 40 meter bort en sandstrand där en mängd liknade rör ligger utspridda bland sanden.

Diametern varierar här från 2 till 4,5 cm och med varierande utseende. Liknande rör finns även ute i sjön varav en del sticker upp en bit ovan ytan. En tidigare gjord analys av ett rörfragment har visat på 30% järnoxid, en stor andel kiseloxid och kalciumoxid, 8% av materialet kunde inte fastställas.

Den höga halten kisel och kalciumoxid tyder enligt expertis på influens från den omgivande sandstenen. Enligt en ingenjör på det smältverk som utförde analysen skulle detta kunna tyda på att rören är mycket gamla.

Anders Persson

Källa: People's Daily, *Li Heng*, och Xinhuanet

Ja, nu är det snart jul igen, vilket medför för oss väldigt mycket julspelningar, men det är ju bara roligt. Jag skall också medverka i ett Luciatåg bland andra gubbar som i år skall vara Lucia och tärnor m. m. Förra året genomförde vi detta i Teda församlingshem och det blev då succé. Nu har en del andra föreningar hört av sig och vill att vi skall uppträda där.

Nu skall jag berätta om alla vilda djur som jag blivit vän med i Leversta. Det första djuret var en hare som vi kallade "skutta lätt", det var i början av sjuttioalet, han var då så tam att han intog sin frukost tillsammans med mig, en meter från mig. Jag blev vittne till att räven tog honom (hemskt). Sädesärlan "Ärland" finns fortfarande kvar och följer med mig överallt därute.

Älgen "Hälga" har jag tidigare skrivit om i EP. Hon omkom i en trafikolycka i närheten av Hummelsta.. Hennes två kalvar "Hälge" och "Älga" omkom då det var älgjakt. Hälga gick med mig när jag plockade svamp, hela tiden smackade hon, varför vet jag ej.

Huggormen "Hugo" var jag nära att trampa på. Då sa jag till honom att flytta på sig, han tittade på mig och ringlade bort.

Den sista bekantskapen fick jag i somras då jag träffade gårdsmygen "Gärda". Jag såg en liten fågel som klättrade i min oxelhäck. Jag stod på trappan och sa: - Vad är du för liten fågel, kan du inte komma fram och hälsa? Gissa om jag blev förvånad när

fågeln kommer framtrippande till mig och stannar en halv meter ifrån, sedan trippar den tillbaks till häcken. Då kommer Taimi fram, då frågar jag igen om hon kunde komma och hälsa på Taimi. Vi blev båda förvånade när fågeln återkommer och stannar framför våra fötter. Sedan återvände den till häcken.

Jag har även bofinken "Bo" och flugsnapparen "Nappe", men om dem får jag berätta en annan gång.

Erik Strand skrev i tisdagens EP om rymden. Erik är mycket intresserad och kan rätt mycket om astronomi. Erik har ju också besökt oss i UFO-lokalen och pratat om forntiden.

Jag hoppas att vi får tid att komma till UFO-lokalen någon onsdag framöver. Det låter konstigt när man är pensionär, men vi har ju roligt när vi spelar. Nu får jag nog sluta annars tar jag nog för stor plats i UFO-Allehanda.

God jul och Gott Nytt År

önskar

Ivar med familj

Historier

Saxade ur Allers

Det var lång kö i snabbköpskassan.

En taxichaufför

i uniform blev irriterad, höjde rösten och sa:

- Har ni inga fler kassor att öppna?

Då hördes en annan hög röst, längre bak i kön:

-Taxi, var god dröj!

I huvudet på en gammal gubbe.

Av Arnold Idebring

Ja,- det är så att vi åter närmar oss åter en jul och med julen förekommer det ju en hel del traditionsbundna saker som vi har ärvt från våra förfäder. Jag erinrar mig ett julkort som jag såg när jag var barn. Det föreställde Kolingen, ni vet han som dricker Tuborg öl, han stod och poserade med en ölflaska. Ölflaskorna på den tiden hade korkar, och man var tvungen att använda korkskruvar för att dra ut korken. Han poserade där bredbent och rödbrusig med alla tillbehör, så att säga, och utbrast: - "Nu jävlar är det jul igen". Och så kan jag också nästan uttrycka mig.

Ja julen innebär ju för vår del att det blir en julfest som är tänkt att vi skall ha den 13 december, precis på luciadagen. Jag har varit i underhandlingar med luciakommittén, men jag har ännu inte fått klartecken och jag kan inte garantera något ännu i skrivande stund.

Ja åren går, föreningen blir allt äldre och äldre och tunnar av lite grand. Och det beror nog på att det händer så väldigt lite i våra trakter.

Jag kom att tänka på, för en tjugo år sedan, jag träffade en tjej som bodde ute på landet och hon bodde på en vindskupa och älskade att sitta där på kvällar och nätter ibland och titta ut genom ett fönster. Hon bodde rätt högt upp och hade en väldigt fin utsikt där. Hon berättade då att hon en natt hade sett ett paraplyliknande föremål som kommit ner och försvann sedan bakom en skogsbacke. Efter en stund lyste det upp bakom skogsbacken, himlen vart ljus och det där paraplyet bar iväg igen, det försvan uppåt. Jag visste inte så mycket om det här med UFO just då, men jag har många gånger tänkt på vad hon egentligen såg för någon ting, vad det kunde ha varit för någon ting. Hon hade två småbröder som också hade varit med och sett det där. Hur som helst, det skrevs en rapport som väl skall finnas i något av våra arkiv.

På tal om arkiv, så var vi från Enköpingsföreningen för några veckor sedan på studiebesök på AFU, UFO-Arkivet i Norrköping. Det var en upplevelse faktiskt, en uppryckning kan man väl också säga. Jag visste att det fanns ett arkiv där, att man samlade rapporter och textmaterial från hela världen, kan man säga. Men det översteg mina vildaste fantasier, att se denna eldsjäl, Anders Liljegren, gå och pyssla där och ha allt detta på sina fem fingrar., det var fantastiskt. Det var ju synd, man skulle ha haft en hel dag på sig faktiskt. Men man kan inte begära att han skall ställa upp alltför mycket, men han visade oss alla nästen dom hade där och jag förstår inte hur man på fritiden kan skapa någon ting så fantastiskt som detta var. Det var inte bara en lokal, dom hade tre lokaler att hålla ordning på. Och vilken fin ordning sen. Det fanns i pärmar, allt tänkbart material. Det var inte bara svenskt material, utan även utländskt. Ja, - jag önskar verkligen att dom en gång skall få betalt för allt dom gjort egentligen.

En annan fråga som jag vill beröra och som gäller inte bara Enköping utan många andra orter i landet. För en tjugo år sedan förekom det ju en hel del rapporter om konstiga saker här i trakten av Enköping. I dag är det försvinnande lite som rapporteras. Kan

det vara så att vi har blivit lite blasé på just de här fenomenen? Och man bryr sig inte, vem bryr sig?

I mitten på 1980-talet, eller det kanske var 1982 så började vi med studieverksamhet i vår nya klubblokal i Ullunda, som vi har haft i nästan 25 år. Vi började då med att bygga såkallade UFO-detektorer. Det var en apparat som skulle registrera magnetiska fenomen. Man visste att det vid UFO-observationer förekom påverkan av magnetisk natur. Vi byggde ett tiotal sådana detektorer, som bestod av transistorer, en magnetpole, volymkontroll och en antenn. Antennen utgjordes av spolen.

Jag vet att man tog det där på ganska allvar faktiskt. Man hade den där apparaten på dygnet runt. Den skulle blinka och tjuta när det kom något i närheten. Och nog gjorde den det emellanåt. Jag kommer ihåg att jag gjorde anteckningar i min dagbok när det gällde tider då signaler hade ljudit. Av en händelse en gång, råkade jag prata med Västerbergslagens UFO-förening. De hade en riktig våg av UFO-händelser ett år där uppe. När jag tittade i mina anteckningar som jag hade, ja -jag tror 90% av signalerna som jag hade antecknat stämde nära nog exakt med tiderna som förekom i rapporterna där uppfifrån Dalarna. Det verkade faktiskt som att det var synkroniserat på något vis. Om det var en tillfällighet eller ej, det ska jag inte säga. Jag vet ju i dag att dessa detektorer kanske inte var så tillförlitliga. Dom kunde till exempel sättas igång när man tände ett lysrör i närheten av detektorn. På den tiden hade jag själv inga lysrör i lägenheten, så jag skall väl inte skylla på det. Men intressant var det onekligen. I dag

ligger nämnda UFO-detektor gömd i ett skåp, och jag tror inte att den fungerar heller, om jag plockade fram den i dag.

Ja, - det var den första studieverksamheten vi hade här i Enköping. Sedan började en kurs varje vinter eller vår, och jag får lov att säga att det var mycket stimulerande. Vi var många, jag minns inte hur många, men vi var minst tio-tolv personer och vi träffades en gång i veckan. Vi hade jätteroligt samtidigt som vi lärde oss någonting, både om varandra och det ämne vi läste.

Av de kanske roligaste ämnena som vi studerade var astronomi och ett ämne som vi kallade "Den snillrika människan". Det fanns nämligen en bok med den titeln, en bok som handlade om saker som människan hade uppfunnit. En mycket intressant bok. Den skapade många tillfällen till heta diskussioner.

För att avsluta det här, så vill jag än en gång återkomma till årets julfest, grötfest kallar vi den förresten. Som vanligt bjuder vi på risgrynsgröt och glögg. Jag var här om dagen till banken och växlade in kaffekassan. Som ni förstår så består denna kaffekassa av idel växelpengar och det är lite jobbigt att handla för växelpengar, så att växling på banken är nödvändigt. Det visade sig att vi även i år kan bjuda på gröt och glögg, och kaffe givetvis.

Och det är bara att önska er hjärtligt välkomna till festen. Ta med er ungarna. Dom brukar kunna få en gottpåse och det ser ut som om det blir så även i år.

Jag vill härmed passa på att önska er alla, läsare och medlemmar, **en riktigt God jul och ett Gott Nytt År.**

Arnold

Historier

De båda sälliga grannarna Johan och Tobias står och diskuterar jordbruket då Johan plötslig blir tyst.

Efter en minuts tystnad säger han:

- Röker dina kor?

- Nää... svarar Tobias.

Johan kisar mot granngården och säger efter en lång stund:

- Då är det nog din ladugård som brinner.

Johansson vaknar upp efter personalfesten med
fötterna på huvudkudden. Han suckar:
- Här har jag legat hela natten och trott att jag har
huvudvärk, och så är det bara skorna som klämmer!

- - - - -

- Nå herr Pettersson, har medicinen jag skrev ut
gjort någon nytta? frågade läkaren.
- Nja, jag fick inte ut nåt på apoteket, för de kunde
inte läsa receptet. Men frugan har bakat kakor
efter det, och sedan har jag använt det som biljett
i tunnelbanan.

- - - - -

- Vad önskar damen? frågade kyparen den snobbiga blondinen.
- Till förrätt hummer och sedan fasan. Till dessert ostbricka
med vindruvor och kaffe med Napoleonkonjak.
 - Och vad önskar min herre?
 - Att jag aldrig bjudit ut henne.

GRÖT- OCH JULFEST

Fredagen den 13 december kl: 18.00 i Ulunda, är det den sedvanliga
julfesten. Det blir glögg, risgrynsgröt, kaffe och pepparkakor samt Lucia,
tärnor och tomtar.

Möt upp och ha en trevlig stund med Enköping-Sala UFO-förening.

Allt under trevlig och uppsluppen miljö.

"Flygande X" observerades.

1946 var ett år det observerades mängder med flygande föremål över Sverige, ett förhållande som skapade huvudbry och ett omfattande spaningsarbete för militären. Men det var inte bara i Sverige som det förekom, även Norge fick sin del av dessa besök. I följande artikel berättar Ole Jonny Brønne från UFO-Norge om ett fall som inträffade på sjön Mjösa, som ligger endast 7-8 mil väster om Värmlands gräns mot Norge.

Den 18 juli 1946 mellan klockan 12 och 12.30 sågs två "flygande X" dala ned i Mjösa. Det var många som iakttog händelsen från Feiring, en ort som ligger vid sjöns södra ände. Länsmannen fick rapporter från flera håll om att två "flygande X" hade setts komma på låg höjd från väster över skogarna vid Feiring och falla ner i Mjösa, ca 2 km från den västra bredden och ca 7 km norr om Minnesund, ett samhälle som ligger vid den södra änden av sjön. Länsmannen slog larm till Hærens Overkommando.

Föremålen passerad över gården Bålsrud där gårdens ägare Sigvart Skaug, hans fru och två vuxna barn, iaktog händelsen. Bålsrud ligger ungefär i mitten av slutningen ner mot Mjösa. Det var hans fru och dottern som först såg de två föremålen. De två kvinnorna befann sig högst upp på åsen ovanför gården på en plats som heter Badstuåkern, och var sysselsatta med höbärgning. De fick plötsligt höra ett kraftigt brummande ljud uppifrån och trodde först att det var ett flygplan som var i annalkande. Men ljudet liknade inte vanligt flygljud utan närmast som ett kraftigt susande.

Strax därefter fick de syn på två flyglansliknande föremål som i hög hastighet kom fram över skogskanten, och på så låg höjd att de två kvinnorna spontant slängde sig ner på marken. Luftdraget var så kraftigt att topparna på träden vajade.

Nere på gården Skaug stod Sigvart Skaug och hans son och kunde se "de flygande X" från sidan, men på en något högre höjd, antagligen ca 50 meter. Skaug berättade att de liknade de tyska V-1 bomberna, enligt bilder han hade sett av dessa i tidningen. Vanliga flygplan kunde i varje fall inte vara. De var cigarrformade, ca 2,5 meter långa och med ca

1 meter långa vingar. Vingarna satt ca 1 meter från nosen, fram- och bakdelen var metallglänsande medan mittenpartiet och vingarna var svarta. Baktill såg det ut som om det satt en apparat, möjligen en styranordning. Vingarna fladdrade lite, ungefär som om de var gjorda av tyg. Någon eld eller rök syntes inte. Föremålen gick nära varandra, det ena något före det andra.

De rörde sig i en mjuk båge, ungefär som när man kastar en sten, och föll båda samtidigt ner i Mjösa så att det uppstod en flera meter hög vattenkaskad. Någon explosion hördes inte. Himlen var helt klar och Mjösa var stilla och blank.

- Jag tog märke på stället de föll ner, säger Skaug - och jag tror nog att jag kan visa på det. Men djupet på sjön är här 3-400 meter, så det är nog ingen möjlighet att få de mystiska föremålen upp i dagsljuset igen.

På gården Tosterud som ligger nedanför Bålsrud och närmare Mjösa, observerades de "flygande X" av Nils och Gustav Tosterud. De ger samma beskrivning av föremålen som Skaug gjorde. Dottern på gården befann sig inomhus, men kom utspringande när hon hörde brummandet och ropade: - Vad i hela världen var detta? Hon hann aldrig se föremålen, de hade redan försvunnit i Mjösa när hon kom ut.

Enligt Aftenposten den 19 juli 1946, skal även personer på Hasselbacken Gästgiveri och även på gården Årnes ha sett fenomenet, men enligt samma tidning den 20 juli hade ingen på gästgiveriet märkt någonting av det. I en telefonintervju med Clas Svahn, 2 och 3 februari 1987, berättar Åse Tandberg och Henry Skaug att det rörde sig om endast ett objekt.

Så långt Ole Jonny Brønne. Enligt Clas Svahn har det hittills inte framkommit något nytt som kan ge en förklaring till händelsen vid Mjösa. Den som vill veta mera om spökraketerna 1946 kan läsa Clas Svans bok "UFO-mysteriet"

Jörgen Granlie

Följ med vad som händer på UFO-fronten, prenumerera på UFO-Aktuellt. Fyra fullspeckade nyummer per år. För endast 190:-. Du får även köpa böcker och annat material till rabatterat pris.